SKATTE- OG VÆKSTMINISTERIET

30. september 2026
J.nr. 2026 - 6427

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 367 af 8. september 2026 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Nadja Natalie Isaksen (UFG).

Jakob Engel-Schmidt

/ Søren Schou

Spørgsmål
Vil ministeren redegøre for, om det er foreneligt med EU-retten, herunder reglerne om kapitalens frie bevægelighed og princippet om fri udveksling af tjenesteydelser, at ETF'er og investeringsfonde, der opfylder reglerne i UCITS-direktivet og lovligt kan markedsføres og handles på børser i EU, alene kan beskattes som aktieindkomst, hvis de er optaget på Skattestyrelsens positivliste, og vil ministeren i benægtende fald sikre, at reglerne æn-dres, eller i bekræftende fald redegøre for, hvorfor ordningen ikke indebærer en EU-retlig re-striktion?

Svar
Det er som udgangspunkt op til medlemslandene, hvordan de vil indrette deres regler for beskatning af fysiske personers afkast ved investering i værdipapirer. Det er dog et krav efter EU-retten, at danske og udenlandske værdipapirer af samme karakter behandles ens.

Efter de danske regler skal personer medregne afkast af aktier mv. (værdipapirer omfattet af aktieavancebeskatningsloven) ved opgørelse af aktieindkomsten, mens afkast af obliga-tioner mv. (værdipapirer omfattet af kursgevinstloven) skal medregnes ved opgørelse af kapitalindkomsten.

Denne sondring er også afspejlet i den skattemæssige behandling, når personer, der er fuldt skattepligtige i Danmark, foretager investeringer via investeringsinstitutter. Begrundelsen herfor er, at det ellers ville være muligt at flytte indkomst fra aktieindkomst til kapitalind-komst eller omvendt ved at investere via et investeringsinstitut i stedet for at foretage inve-steringen direkte.

Der sondres derfor mellem aktiebaserede og obligationsbaserede investeringsinstitutter, hvor et investeringsinstitut alene kan være aktiebaseret, hvis 50 pct. eller mere af instituttets aktivmasse er placeret i værdipapirer mv. omfattet af aktieavancebeskatningsloven.

Det er en betingelse for, at et investeringsinstitut kan opnå status som aktiebaseret i et indkomstår, at det senest den 1. november forud for indkomståret har givet meddelelse til Skatteforvaltningen om, at det opfylder betingelserne herfor. Der er tale om et krav, som gælder for såvel danske som udenlandske investeringsinstitutter, og Skatteforvaltningen of-fentliggør en liste over de investeringsinstitutter, der har status som aktiebaserede.

Kravet om forudgående meddelelse tjener flere formål. Som investor vil man naturligvis gerne kende de forskellige investeringsinstitutters status, før man foretager sin investering, og også de indberetningspligtige har behov for at kende de enkelte investeringsinstitutters status. De investeringsinstitutter, der har opnået status som aktiebaserede, er endvidere forpligtede til at indsende oplysninger til Skatteforvaltningen til vurdering af, om anbrin-gelsesreglerne er overholdt, hvilket er nødvendigt for, at Skatteforvaltningen har et grund-lag for at kunne bedømme, hvorvidt betingelsen for at være aktiebaseret er opfyldt.

Reglerne er som nævnt identiske for danske og udenlandske investeringsinstitutter. De formelle krav – herunder kravet om forudgående meddelelse – til at opnå status som aktiebaseret investeringsinstitut har udelukkende til formål at sikre, at danskere, der investerer via investeringsinstitutter, betaler den korrekte skat, og de vurderes at være både nødvendige og proportionale for at varetage dette hensyn.

Kravet om forudgående meddelelse til Skatteforvaltningen vurderes derfor ikke at udgøre en EU-retsstridig restriktion i den frie bevægelighed. Det bemærkes i øvrigt, at langt hovedparten (over 95 pct.) af de investeringsinstitutter, der indgår på Skatteforvaltningens offentlige liste over aktiebaserede investeringsinstitutter, er hjemmehørende i udlandet.

Det skal bemærkes, at investeringer via et investeringsinstitut skal bedømmes efter EU-traktatens artikel 63 om kapitalens frie bevægelighed, der også gælder for lande uden for EU og EØS. En eventuel ændring af reglerne ville derfor ikke kunne begrænses til kunne at gælde for investeringsinstitutter i EU- og EØS-lande, men ville også skulle omfatte investeringsinstitutter i tredjelande.